

- «Ще ся насытимъ отъ благодѣ-ть на домъ-тъ ти,
На святой-тъ ти храмъ.
5 Съ трепетны нѣща, и съ правдѣ, ще ни отговаряшъ,
Боже Спасителю нашъ,
Надеждо «на всякы-тъ земны краища,
И на онѣзи които сѣ далечъ по море.
6 Ты който утвърждавашъ съсъ силж-тъхъ си горы-тъ,
«Който си прѣписанъ съ могущество:
7 «Който утишавашъ шумъ-тъ на море-то,
Шумъ-тъ на волны-тъ му, «и мятежъ-тъ на народы-тъ.
8 И които живѣхъ по краища-та на земѣ-тъ боятъ ся отъ твои-тъ знаменія:
Развеселявашъ исходы-тъ на зорж-тъхъ и на вечеръ-тъ.
9 «Посѣщавашъ земѣ-тъхъ, и «напоивашъ ихъ:
Прѣбогатавашъ ихъ:
Рѣка-та Божія е пълна съ воджъ:
«Приготовяшъ жито-то имъ,
Понеже си така наредилъ.
10 Напоивашъ бразды-тъ нейны;
Изравнявашъ грамады-тъ ѣ:
Омекчавашъ ихъ съ капкы-тъ на дъждъ-тъхъ:
Благославяшъ прозбѣнія-та ѣ.
11 Вѣнчавашъ годинж-тъ съ благодѣ-тьхъ си:
И отъ дири-тъ ти капе тлъстина.
12 Капе върхъ пасища-та на пустыни-тъхъ,
И хълми-тъ ся опасувать съ радость.
13 Насища-та сѣ облѣчени съсъ етада,
И «долове-тъ покрити съ жито;
Въсклицавать, още и пѣхътъ.

ПСАЛОМЪ 66. (по Слав. 65.)

Първому пѣвцу. Псаломска пѣснь.

- 1 «Въскликнѣте къмъ Бога, всяка земя.
2 Въспѣйте славж-тъ на име-то му:
Направѣте славно хваление-то му.
3 Речѣте Богу: «Колко сѣ страшны дѣла-та ти!
«Заради величество-то на твои-тъхъ силжъ
Ще ти ся покорятъ врагове-тъ ти.
4 «Всяка-та земя ще ти ся клани, и ще тя славослови:
«Ще славословятъ име-то ти. (Села.)
5 «Елате та виждте дѣла-та Божий:
Страшенъ е въ дѣянїя-та си къмъ чело-вѣчески-тъхъ сынове.
6 «Прѣложи море-то въ сушжъ:
«Пѣши прѣминжхъ прѣзъ рѣкж-тъхъ:
Тамъ ся развеселихмы за него.

е Псал. 36; 8.
ж Псал. 22; 27.
и Псал. 93; 1.
к Псал. 89; 9, 107; 29. Мат. 8; 26.
л Псал. 76; 10. Иса. 17; 12, 13.
м Втор. 11; 12.
н Псал. 68; 9, 10, 104; 13. Іер. 5; 24.
о Псал. 46; 4.

п Иса. 55; 12.
66
а Псал. 100; 1.
б Псал. 65; 5.
в Псал. 18; 44.
г Псал. 22; 27. 67; 3. 117; 1.
д Псал. 96; 1, 2.
е Псал. 46; 8.
ж Исх. 14; 21.
з Исх. Нав. 3; 14, 16.

- 7 Съсъ силж-тъхъ си владычествува въ вѣкъ:
«Очи-тъ му гледать на язычници-тъхъ:
Отстѣпници-тъ да не прѣвзносятъ себе си. (Села.)
8 Благославяйте, народи, Бога нашего,
И направѣте да ся чуе гласъ-тъ на хвалж-тъхъ му:
9 Който съхранява въ животь душж-тъхъ ни,
И «не оставя да ся клатятъ нозѣ-тъхъ ни.
10 Защото «ты си ны искушилъ, Боже:
«Прѣтопилъ си ны, както ся прѣтопява сребро.
11 «Въвелъ си ны въ мрѣжж-тъхъ:
«Турилъ си тежкы товаръ на гърбъ-тъхъ ни.
12 Направилъ си да яздытъ челоуѣци върхъ главы-тъхъ ни:
«Прѣминжхмы прѣзъ огнь и воджъ:
Но извелъ си ны въ спокойствіе.
13 «Ще влѣзжъ въ домъ-тъхъ ти съсъ всесѣжж-женія:
«Ще ти отдамъ оброчанїя-та си,
14 Които произнесохъ устны-тъхъ ми,
И говорихъ уста-та ми въ скръбъ-тъхъ ми.
15 Всеесѣжженїя отъ тълсты овны ще ти принесжъ съ темиятъ:
Ще принесжъ волове и ярцы. (Села.)
16 «Елате, чуйте всякы които ся боятъ отъ Бога:
И ще прикажжъ онова което е сторилъ на душж-тъхъ ми.
17 Къмъ него выкнхъ съ уста-та си,
И възвысенъ бы чрѣзъ языкъ-тъхъ ми.
18 «Ако гледахъ въ срдце-то си на неправдѣ,
Господъ не бы послушалъ:
19 Но «Богъ наистинжъ послуша;
Даде вниманіе на гласъ-тъ на моленіе-то ми.
20 Благословенъ Богъ,
Който не отстрани молитвж-тъхъ ми,
И милость-тъхъ си отъ мене.

ПСАЛОМЪ 67. (по Слав. 66.)

Първому пѣвцу, върху Негиноеъ.
Псаломска пѣснь.

- 1 Богъ да ны помилува, и да ны благо-слови!
«Да яви лице-то си намъ! (Села.)
2 «За да ся познае на земѣ-тъхъ твой-тъхъхъ,
«Въ всякы-тъхъ народы спасеніе-то ти.
3 «Да тя пѣнословятъ людіе-тъхъ, Боже:

и Псал. 11; 4.
і Псал. 121; 3.
к Псал. 17; 3. Иса. 48; 10.
л Зах. 13; 9. 1 Пет. 1; 6, 7.
м Псал. 1; 13.
н Иса. 51; 23.
о Иса. 43; 2.
п Псал. 100; 4. 116; 14, 17, 18, 19.
р Еккл. 5; 4.
с Псал. 34; 11.

т Іов. 27; 9. Прит. 15; 29.
у Псал. 1; 15. Іоан. 9; 31. Іак. 4; 3.
у Псал. 116; 1, 2.
67
а Числ. 6; 25. Псал. 4; 6. 31; 16. 80; 3, 7, 19. 119; 135.
б Дян. 18; 25.
в Лук. 2; 30, 31. Тит. 2; 11.
г Псал. 66; 4.